

Ἡ Πολιούχος καὶ

Σώτειρα Ὀρχομενίων

«Ἡ Πολιούχος καὶ Σώτειρα Ὀρχομενίων» Σύγχρονη εἰκόνα μέ τό θαῦμα τῆς Παναγίας. Ἔργο τοῦ Τιγνιακοῦ ἀγιογράφου Λαζάρου Ζήκου.

**Κανών παρακλητικός εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκου
διά τόν Ὁρχομενόν.**

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

‘Ο Ἱερεύς.

*Ε*ύλογητός δὲ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ψαλμός ρυθμός (142).

*Κ*ύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέ-
ησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου. Καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου
σου, δτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. “Οτι κατε-
δίωξεν δὲ ἔχθρός τήν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζω-
ήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ώς νεκρούς αἰῶνος, καί
ήκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη δὲ καρ-
δία μου. Ἐμνήσθην δὲ μερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτα-
σα πρός σέ τάς χειράς μου· δέ ψυχή μου διὰ γῆς ἄνυδρός σοι.
Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τό πνεῦμά σου. Μή ἀ-

ποστρέψης τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καί ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποίησόν μοι τό πρωΐ τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοι ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἡρα τήν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρός σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἔξολοθρεύσεις τούς ἔχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Καί εὐθύς τό Θεός Κύριος, ἔξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ὃς ἔξῆς:

“Ηχος δ’.

Ὡς εός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἄγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστί θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

“Ηχος δ΄. Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὕης εὐσπλαγχνίας ἀνεξάντλητος κρήνη, Θεοχαρίτωτε
‘Αγνή Θεοτόκε, Ὁρχομενοῦ προστάτις δέ καί ἔφορος,

ρύου τούς ίκέτας σου, ἀπό πάσης ἀνάγκης, καί πταισμάτων ἄφεσιν, ἡμῖν δίδου ἀπαύστως, ταῖς μητρικαῖς σου Δέσποινα λιταῖς, πρός τόν Υἱόν σου, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν.

Δόξα, Ἀπολυτίκιον Κοιμήσεως Θεοτόκου. Ἡχος α'.

*Ἐ*n τῇ Γεννήσει, τήν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ Κοιμήσει, τόν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρός τήν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καί ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένῃ, ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν... Ἡχος δ'. Ὁ ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ
*Ἄ*λιτρώσω πανωλέθρου μανίας, ἔχθροῦ Παρθένε καθ' ἡμῶν κινηθέντος, Ὁρχομενοῦ τήν πόλιν τῇ δυνάμει σου, οὕτω ταύτην ἄτρωτον, ἐσαεί διατήρει, πάσης περιστάσεως, καί στενώσεως Κόρη, πανευλαβῶς τῷ θείῳ σου ναῷ προσερχομένην, καί πίστει ὑμνοῦσάν σε.

Ψαλμός Ν'. (50)

*Ἐ*λέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου·

Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου, καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διά παντός.

Σοί μόνῳ ἡμαρτον, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδού γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καί καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

΄Απόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τάς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα
εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καὶ τό Πνεῦ-
μά σου τό "Αγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

΄Απόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύ-
ματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπι-
στρέψουσι.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τό στόμα μου ἀναγγε-
λεῖ τήν αἵνεσίν σου.

"Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὄλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἔξουδενώσει.

΄Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καὶ οἰ-
κοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ δ-
λοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ὁ κανών οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Σύ εἰ Παρθένε ἡμῶν προστάτις. Γερασίμου».

΄Ωδή α΄. Ὁχος πλ. δ΄. Ὅγραν διοδεύσας

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

*L*ωτήριος σκέπη καὶ ἀρωγός, ἡμῶν ἀνεδείχθης, Θεοτόκε
ώς συμπαθής· διό Ὁρχομένιοι ἀπαύστως, τήν πρός ἡμᾶς
σου κηρύττομεν πρόνοιαν.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψύθεν ἐπίβλεψον εὐμενῶς, ἐπί τους ἐν πίστει, προσιόντας
τῷ σῷ ναῷ, καὶ πλήρου ἀπάντων τάς αἰτήσεις, κατά¹
ψυχῆν τε καὶ σῶμα Πανάμωμε.

Δόξα Πατρί...

Βρύσω βιαίας καταστροφῆς, Ὁρχομενόν πάλαι, τῇ θερμῇ
σου ἐπισκοπῇ, οὕτω καὶ τανῦν ρῦσαι Παρθένε, ἐπερ-
χομένων ἡμᾶς δεινῶν θλίψεων.

Καὶ νῦν...

Ἄτρευσον Κόρη οἴκτῳ τῷ σῷ, ψυχῶν καὶ σωμάτων,
ἀσθενείας ὀδυνηράς, τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσιόν-
των, τῇ Ἱερᾷ σου Εἰκόνι Πανάχραντε.

‘Ωδή γ’. Οὐρανίας ἄψιδος.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τειρασμῶν ἀδοκήτων, καὶ πολλαπλῶν θλίψεων, ρύου
τόν λαόν σου Παρθένε, τῇ σῇ χρηστότητι, καὶ δίδου
ἄπασι, χαράν ὑγείαν καὶ ρῶσιν, ώς θερμή ἀντίληψις, ἡμῶν
Πανύμνητε.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χοράτως ἐπέστης, καὶ τήν ὄρμήν ἔστησας, τοῦ φορᾶ
πολλῇ κινηθέντος, κατά τῶν δούλων σου· ὅθεν ἀνά-
στειλον, τήν καθ’ ἡμῶν φερομένην, τοῦ Βελίαρ δύναμιν, Παρ-
θένε “Αχραντε.

Δόξα Πατρί...

Φῶσιν δίδου Παρθένε, καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, τοῖς Ὁρ-
χομενίοις προθύμως, σοὶ καταφεύγουσι, καὶ τούτους
φύλαττε, ὑπό τήν σκέπην σου Κόρη, πάντοτε ἀπήμονας, πάσης
κακώσεως.

Δόξα Πατρί...

Ἐ νεός ἔστη Ἀχραντε, ὁ κατά τῶν δούλων σου φρυατόμενος, κατιδών τήν σήν ἀντίληψιν, ἐνεργοῦσαν Κόρη ὑπέρ ἔννοιαν.

Καί νῦν...

Ὑ λιόμορφε Δέσποινα, τόν Ὁρχομενόν ἀπήμονα φύλαττε, κεκτημένον μέγα καύχημα, τόν σεπτόν ναόν σου καί πανάγιον.

΄Ωδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕρου νοητοῦ, μυροθήκη ὥφθης ἔμψυχος, δυσωδίαν νοσημάτων καί παθῶν, ἐξ ἡμῶν ἀποδιώκουσα Πανάμωμε.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὀ φθης ἀληθῶς, εὐφροσύνη καί χαράκωμα, τοῦ λαοῦ σου Θεοτόκε τοῦ πιστοῦ διά τοῦτο εὐλαβῶς σοι καταφεύγομεν.

Δόξα Πατρί...

Ν éκρωσον ἡμῶν, τῆς σαρκός Ἄγνή τό φρόνημα, ἡ νεκρώσασα τά ὄπλα τά δεινά, δι' ὧν ὅλεθρον ἔχθρός ἡμῶν ἡπείλησε.

Καί νῦν...

Ὕ λις τοῦ Θεοῦ, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ἐν τῇ πόλει τῇ πιστῇ Ὁρχομενοῦ, ἀεί δίδου τάς πλουσίας εὐλογίας σου.

Καί νῦν...

Ρ ραῦσον πάντα τά βέλη, τά καθ' ἡμῶν "Αχραντε, τῇ σῇ
κραταιᾷ προστασίᾳ, τοῦ παναλάστορος, ἢ πάλαι ἄ-
πρακτα, δείξασα πάντα τά ὅπλα, ἢ ἔχθροί ἡτοίμασαν, κα-
τά τῶν δούλων σου.

Π ιάσωσον πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως Θεοτόκε, εὔσε-
βιούντων Ὁρχομενίων συστήματα, τῶν προσιόντων ἀ-
παύστως τῇ ἀρωγῇ σου.

Ἐ πίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐ-
μήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί οἰασαι τῆς ψυχῆς
μου τό ἄλγος.

Μετά τήν δέησιν τό Κάθισμα.

"Ηχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Π ροστάτις θερμή, Ὁρχομενοῦ ὑπάρχουσα, ὀλέθρου πι-
κροῦ τήν πόλιν ταύτην ἔσωσας, ἢν πάντοτε περίεπε,
ἐξ αὐτῆς ἀποτρέπουσα "Αχραντε, ἐπαγωγάς χαλεπῶν προ-
σβολῶν, ἢ πάντων ταχέως προστατεύουσα.

"Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

"Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐ ν σοὶ Κόρη καυχώμεθα, καί τό μέγα θαῦμα τό σόν κη-
ρύττομεν· ὅτι ἔσπευσας καί ἔσωσας, ἐν καιρῷ ἀνάγ-
κης ἡμᾶς Δέσποινα.

"Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ν οσημάτων καί θλίψεων, ἀσινεῖς διάσωζε Παναμώμη-
τε, τούς ἀεί τήν προστασίαν σου, ἀπεκδεχομένους εἰς
βοήθειαν.

‘Ωδή στ’. Τήν δέησιν.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

*P*ημάτων, ἵκετικῶν τοῦ λαοῦ σου, καὶ δεήσεων ἐπάκουσον
Κόρη, καὶ ὥσπερ πάλαι φθορᾶς καὶ ὀλέθρου, Ὁρχο-
μενόν ἐλυτρώσω Πανάχραντε, οὕτως ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, ἀ-
νωτέρους ἀεί διαφύλαττε.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

O πάντων, Δημιουργός καὶ Δεσπότης, σαρκωθείς ἐκ τῶν
ἄγνων σου αἰμάτων, σέ προστασίαν ἀνέδειξε πάντων,
‘Υπεραγία Παρθένε Πανύμνητε· διό προστάτευε ἡμῶν, ἐσα-
εί Θεοτόκε δεόμεθα.

Δόξα Πατρί...

*L*ωμάτων, τάς ἀσθενείας ἵασαι, καὶ ψυχῶν τά ἀρρωστή-
ματα παύεις, καὶ πειρασμῶν διαλύεις τά νέφη, ἐκ τῶν
πιστῶς αἵτουμένων σε Πάναγνε· διό κηρύττομεν ἀεί, τά πολλά
πρός ἡμᾶς σου θαυμάσια.

Καὶ νῦν...

*T*ήν πόλιν, Ὁρχομενοῦ ἐκ μανίας, τοῦ ἐχθροῦ βιαιοτά-
της ἐρρύσω, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ σου Παρθένε· ἀλλά καὶ
νῦν ἀσινῇ ταύτην φύλαττε, ἐκ χαλεπῶν ἐπηρειῶν, ὡς προ-
στάτις αὐτῆς καὶ ὑπέρμαχος.

*D*ιάσωσον πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως Θεοτόκε, εὔσε-
βούντων Ὁρχομενίων συστήματα, τῶν προσιόντων ἀ-
παύστως τῇ ἀρωγῇ σου.

“*A*χραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’ ἐ-
σχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχου-
σα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

· Ήχος β'. Τοῖς τῶν αἵμάτων σου

*Τ*ῇ θερμοτάτῃ πρεσβείᾳ σου Πάναγνε, ἐν πάσῃ ὕρᾳ πι-
στῶς καταφεύγοντες, κινδύνων καί πόνων ρυόμεθα, καί
χαρμονῆς οὐρανίου πληρούμεθα· σύ γάρ ἡμῶν μέγα προσφύ-
γιον.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

*M*νησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.
Στίχ. "Ακουσον Θύγατερ, καί ἵδε, καί κλῖνον τό οὖς σου, καί
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου
καί ἐπιθυμήσει δι Βασιλεύς τοῦ κάλλους σου.

*M*νησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.
Δίς

· Ο Ιερεύς.

*K*αί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

· Ο Χορός. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

· Ο Ιερεύς.

Σοφία· ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

· Ο Χορός· Καί τῷ Πνεύματί σου.

· Ο Ιερεύς.

· Έκ τοῦ κατά Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου, τό Ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

· Ο Χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ιερεύς.

(Λουκ, α' 39-49.56)

*Ἐ*ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινήν μετά σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδού γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνή τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τό πνεῦμά μου ἐπί τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδού γάρ, ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. “Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τό ὄνομα αὐτοῦ. ”Εμεινε δέ Μαριάμ σύν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

‘Ο Χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα:

‘Ηχος β’.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

*Τ*αῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

*Τ*αῖς τῆς Παναχράντου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον
τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, καὶ κα-
τά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμη-
μά μου.

Καὶ τό προσόμοιον.

“Ηχος πλ. β”. “Ολην ἀποθέμενοι.

*Μ*όνην σε βοήθειαν, καὶ ἀρραγῆ προστασίαν, ἔχοντες
Πανάμωμε, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἐκλυτρούμεθα·
συμπαθῶς πᾶσι γάρ, ὡς πηγή ἔλεους, βοηθεῖς καὶ νέμεις ἄ-
νωθεν, χάριν καὶ ἔλεος, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν·
διό οἱ Ὀρχομένιοι, τῇ σῇ ἀντιλήψει καυχώμεθα· ἡμᾶς γάρ
ἐρρύσω, φθορᾶς καὶ φοβερᾶς καταστροφῆς· διό ἀεί τά σά
θαύματα, Κόρη μεγαλύνομεν.

“Ο Ιερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Καὶ ἡμεῖς τό. Κύριε, ἔλέησον (12άκις).

“Ο Ιερεύς.

*Ε*λέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς
σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

“Ο Χορός. Ἄμην.

“Ωδὴ ζ”. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

“Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

*Α*γιάσματος οἶκος, δναός σου δ θεῖος ὕφθη Πανάχραντε·
ῷ πίστει προσιοῦσα, Ὀρχομενοῦ ἡ πόλις μυστικῶς
ἀγιάζεται, καὶ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, τάς ἐνεργείας μέλπει.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

*Τόν μεγάλα φυσῶντα, καθ' ἡμῶν ἐταπείνωσας ἔχθρόν
Δέσποινα· καὶ νῦν τοῦ ἀοράτου, Βελίαρ τάς ἐφόδους
κατασύντριψον* "Αχραντε, δι' ὧν πειρᾶται ἀεί, ἡμῖν κατεπεμ-
βαίνειν.

Δόξα Πατρί...

*Ιδε Κόρη ύψοθεν, τούς τῷ θείῳ ναῷ σου θερμῶς προ-
στρέχοντας, πιστούς Ὁρχομενίους, καὶ τούτων τάς
αἰτήσεις συμπαθῶς πλήρου πάντοτε· ὅτι πρός σέ ἐκ ψυχῆς,
Παρθένε ἀφορῶμεν.*

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τούς αἰῶνας...

*Ωτηρίαν ἔξαίτει, καὶ παντοίων κινδύνων τήν ἀπολύτρω-
σιν, καὶ βίου εὔπραγίαν, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, Θε-
οτόκε Πανύμνητε, τοῖς ἀνυμνοῦσι ἀεί, τήν ἄφραστόν σου δό-
ξαν.*

΄Ωδή η'. Τόν Βασιλέα.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

*Έγονας Κόρη, Ὁρχομενοῦ σωτηρία, ἀποτρέψασα τήν
ἔχθρικήν μανίαν· ὅθεν σου τήν χάριν, κηρύττομεν τοῖς
πᾶσιν.*

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

*Ἐπερχομένων, ἐπιφορῶν καὶ κινδύνων, διατήρησον ἀ-
τρώτους Θεοτόκε, τούς ύπερυψοῦντας, τήν ἄρρητόν
σου δόξαν.*

Δόξα Πατρί...

*Πῶσιν παράσχου, κατά ψυχήν τε καὶ σῶμα, τοῖς ὑμνοῦσί
σου τά θεῖα μεγαλεῖα, μόνη Θεοτόκε, Ύπερευλογημένη.*

Καί νῦν...

Φωνος ἔστη, πρό τοῦ ναοῦ σου ώς εἶδεν, ὁ πολέμιος
τήν δύναμίν σου Κόρη· ὅθεν σου τό μέγα, ὑμνολογοῦμεν
θαῦμα.

Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τενώσεων καί πόνων, ρύου Θεοτόκε, τούς θερμοτάτη
καρδίᾳ ὑμνοῦντάς σε, Ὁρχομενοῦ δέ τήν πόλιν σκέ-
πε καί φύλαττε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σχύς Ὁρχομενίων, ὥφθης Θεοτόκε, καταβαλοῦσα ἐ-
χθρόν τόν πολέμιον· διό ἀπαύστως ὑμνοῦμεν τά με-
γαλεῖά σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η παύσῃ χορηγοῦσα, τήν σήν προστασίαν, Ὁρχομε-
νίοις πιστῶς σε δοξάζουσι, καί τῷ ἄγιῷ ναῷ σου Παρ-
θένε σπεύδουσι.

Δόξα Πατρί...

Ι πίστει προσιόντες, τῷ σεπτῷ ναῷ σου, ὅνπερ ὁ Λέων
Σπαθάριος ἥγειρε, θείας πληροῦνται Παρθένε ἀγαλλιά-
σεως.

Καί νῦν...

Ψίστου Ἀγνή Μῆτερ, Κεχαριτωμένη, χαρίτωσόν μου
ψυχήν καί διάνοιαν, καί τῶν βελῶν με ἀπάλλαξον τοῦ
ἀλάστορος.

Καί εὐθύς, τό·

”*Α*ξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν· τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

”*Κ*αί θυμιᾶ ὁ Ἱερεύς τό Θυσιαστήριον καί τόν Λαόν, ἥ τόν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καί ἡμεῖς ψάλλομεν τά παρόντα Μεγαλυνάρια τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως.

Τήν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καί καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἥλιακῶν, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τήν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

”*Α*πό τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τό σῶμα ἀσθενεῖ μου καί ἡ ψυχὴ· πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην· ἔλπις ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

”*Δ*έσποινα καί μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἵκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρός τόν ἐκ σοῦ τεχθέντα· Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

”*Υ*άλλομεν προθύμως σοι τήν φόδήν, νῦν τῇ Πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ, χαρμονικῷς· μετά τοῦ Προδρόμου, καί πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

”*Α*λαλα τά χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μή προσκυνούντων, τήν εἰκόνα σου τήν σεπτήν, τήν ἴστορηθεῖσαν ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτάτου, τήν Ὁδηγήτριαν.

Εἶτα τά Μεγαλυνάρια τοῦ θαύματος τῆς Θεοτόκου.

”*Ζ*αίρει τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ, Ὁρχομενοῦ πόλις, Παντευλόγητε Μαριάμ, ἥν ἀβλαβῆ τήρει, ἐκ πάσης ἐ-

πηρείας, ώς ταύτην ἐξ ὀλέθρου πάλαι διέσωσας.

*Τέξασα ἐν σώματι τόν Θεόν, Κεχαριτωμένη, Ἀειπάρθε-
νε Μαριάμ, ὡφθης σωτηρία, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
καὶ πάντων προστασία, καὶ καταφύγιον.*

*Ο ντως τεθαυμάστωται ἡ σεπτή, κατά τόν Προφήτην,
δεξιά σου Κόρη Ἀγνή· τῶν γάρ πολεμίων, ἀνέστειλε
τήν ρύμην, καὶ τήν Ὁρχομενίων, πόλιν διέσωσε.*

*Τίς σου ἀνυμνήσει τήν πρός ἡμᾶς, πρόνοιαν Παρθένε,
τήν μεγίστην καὶ θαυμαστήν; ὅτι παραδόξως, Ὁρχο-
μενόν ἐρρύσω, καταστροφῆς βεβαίας, τῇ ἐπεμβάσει σου.*

*Κάσης δυσχερείας καὶ ἀπειλῆς, καὶ στενοχωρίας, καὶ
κινδύνων καὶ συμφορῶν, σῶζε Θεοτόκε, τῇ κραταιᾷ
σου σκέπη, τούς πίστει ἀνυμνοῦντας τά μεγαλεῖά σου.*

*Ιδε τούς προστρέχοντας εὐλαβῶς, τῷ σεπτῷ ναῷ σου,
καὶ γεραίροντας ἐν ὥδαις, τό μέγα σου θαῦμα, πρός
τούς Ὁρχομενίους, καὶ δίδου Θεοτόκε, τούτοις τήν χάριν σου.*

Εἴτα τά ἐν τῇ ἐνορίᾳ ψαλλόμενα Μεγαλυνάρια.

*Καρέστης Παρθένε ἐκ δεξιῶν, τοῦ Παμβασιλέως, ὡς
Βασίλισσα τοῦ παντός, περιβεβλημένη, ἀθανασίας αἴ-
γλην, ἀρθεῖσα μετά δόξης πρός τά οὐράνια.*

*Ωδωρ τό ζωήρυτον τῆς Πηγῆς, μάννα τό προχέον, τόν
ἀθάνατον δροσισμόν, τό νέκταρ τό Θεῖον, τήν ξένην
ἀμβροσίαν, τό μέλι τό ἐκ πέτρας, πίστει τιμήσωμεν.*

*Κάν ἐτμήθης Κάραν ὡς Βαπτιστά, φθέγγεται ἡ γλῶσ-
σα, τόν Ἡρώδην ἐλέγχουσα· Λόγου τήν φωνήν σε, σι-
γῆσαι γάρ οὐκ ἔδει, ἀλλά καὶ τοῖς ἐν "Αδῃ, Χριστόν κηρύ-
ξασθαι.*

*Ζ*ήλω ούρανίω πυρποληθείς, φλέγεις τήν ἀπάτην, ώς πυρίπνους καὶ ζηλωτής· ὅθεν ἀνυψώθης, ἐν ἄρματι πυρίνῳ ὡς Ἡλιού Προφῆτα, πρός βίον ἄφθαρτον.

*Κ*έτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, δχημάτε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλῶσσα, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, πυρός με τῆς γεέννης ἀπολυτρώσασθε.

*Τ*όν ἐν Ἀθλοφόροις Ἱερουργόν, καὶ ἐν Ἱερεῦσιν, Ἱερώτατον Ἀθλητήν, τόν θαυμάτων ρεῖθρα, πηγάζοντα τῷ κόσμῳ, τόν μέγαν Χαραλάμπην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

*Μ*έγας ἐν ἀθλήσει ἀναδειχθείς, ώς τροπαιοφόρος, καὶ ἐν θαύμασιν εὐκλεής, μέγας ἀντιλήπτωρ, τῆς Ἔκκλησίας ὥφθης, Γεώργιε παμμάκαρ, Μαρτύρων καύχημα.

*Σ*ώζων τοῦ Σωτῆρος ὁ ἀριστεύς, ὁ τάς παρατάξεις, διολέσας τῶν δυσμενῶν, σῶζε τούς σούς δούλους, τῆς τούτων ἐπηρείας, Χριστόν καθικετεύων, σωθῆναι ἄπαντας.

"*Ι*ασιν σωμάτων ρῶσιν ψυχῶν, Κοσμᾶ θεοφόρε, σύν τῷ θείῳ Δαμιανῷ, νείματε ὑψόθεν, ἀϋλῷ χειρουργίᾳ, τοῖς κατατρυχομένοις, ποικίλοις πάθεσι.

*Ο*ἶά περ θεράποντες ἰατροί, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀσθενείας ὀδυνηράς, ἴασασθε τάχος, ἀρρήτῳ ἐπισκέψει, ἥμῶν θαυματοβρύται, σοφοί Ἀνάργυροι.

"*Ε*σωσας τήν πόλιν Ὁρχομενοῦ, πυρός καὶ σιδήρου, τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ· ὅθεν Θεοτόκε, ὕμνον εὐχαριστίας, ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν σοι ἄδομεν.

*Κ*έτρον, Παῦλον, Σώζοντα καὶ Λουκᾶν, Γεώργιον, Ἡλίαν, Δαμιανόν καὶ τόν Κοσμάν, Πρόδρομον Ἰωάννην, δμοῦ καὶ Χαραλάμπην, σύν τούτοις τήν Παρθένον ὕμνοις τιμήσωμεν.

*Κ*ασαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἄγιοι Πάντες μετά τῆς Θεότοκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αμήν. “Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος Ἀθανάτος, ἐλέησον ἡμᾶς (τρίς).

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ‘Αμήν.

*Κ*αναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν. “Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ‘Αμήν.

*Κ*άτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου. ‘Ελθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς·

“Οτι σοῦ ἐστίν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ‘Αμήν.

Καὶ τά Ἀπολυτίκια

‘Ηχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

*Τ*ήν θερμήν σου Παρθένε προστασίαν κηρύττομεν, καὶ χαριστηρίους ὡδάς σοι κατά χρέος προσάδομεν· σύ γάρ

ἐπισκοπῆ σου θαυμαστῆ, διέσωσας ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τήν σήν πόλιν Θεοτόκε Ὁρχομενόν, πανευλαβῶς βοῶσάν σοι· δόξα τῇ ἀντιλήψει σου Ἀγνή, δόξα τῇ προστασίᾳ σου, δόξα τῇ πρός ἡμᾶς σου συμπαθείᾳ Ἀχραντέ.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

“Ηχος γ’. Τήν ώραιότητα.

*Π*ιστῶς συνέλθωμεν οἱ Ὁρχομένοι καὶ ἀνυμνήσωμεν τούς τρισμακαρίστους Πέτρον καὶ Παῦλον καὶ Λουκᾶν, Ἡλίαν καὶ Χαραλάμπην, Δαμιανόν καὶ Σώζοντα, σύν Κοσμῷ τόν Γεώργιον καὶ τόν Βαπτιστήν Ἰωάννην τοῦ Σωτῆρος τόν Πρόδρομον· ὅμοῦ καὶ Μαριάμ τήν Παρθένον, τήν Πολιοῦχον καὶ Ὑπέρμαχον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

“Ηχος α’. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

*Ζ*αός Ὁρχομενίων ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν,
ἡμῶν τήν Πολιοῦχον καὶ τοῦ κόσμου προστάτιδα·
πηγή γάρ τῶν θαυμάτων νῦν ἡμῖν,
ἡ πάνσεπτος ἀναδέδεικται εἰκὼν
τῆς ἀχράντου Θεοτόκου·
διόπερ ἄπαντες ταύτη ἀναβοήσωμεν·
χαῖρε τῶν Σέ τιμώντων ἡ ἐλπίς·
χαῖρε ἡμῶν τό κραταίωμα·
χαῖρε ἡ τοῦ πυρός τόν Ὁρχομενόν, ἀπαλλάξασα.

“Ο Ιερεύς τήν ἐκτενήν καὶ ἀπόλυτιν, μεθ’ ᾧν ψάλλομεν τά ἔξης:

“Ηχος β’. “Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

*Π*άντων κραταιά καταφυγή, ἐξαιρέτω τρόπω δέ Κόρη,
Ὁρχομενοῦ βοηθός, καὶ προστάτις ἀμαχος ἐν φοβερᾷ ἀπειλῇ· ἐξ ὀλέθρου γάρ ἔσωσας, τούς Ὁρχομενίους· ὅθεν ἐκβοῶμέν σοι, ἐν κατανύξει ψυχῆς· Σκέπε Θεοτόκε ἀ-

παύστως, τούς ὑπό τήν σήν προστασίαν, σπεύδοντας καὶ πόθῳ
σε δοξάζοντας.

"Ομοιον

*Κ*άντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν
πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γάρ οὐκ ἔχομεν,
άμαρτωλοί πρός Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεί μεσι-
τείαν, οἵ κατακαμπτόμενοι, ὑπό πταισμάτων πολλῶν. Μῆ-
τερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ρῦσαι,
πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

"Ομοιον

*Κ*άντων, θλιβομένων ἥ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις,
καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βα-
κτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων,
σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θε-
οῦ τοῦ Ὑψίστου, σύ ὑπάρχεις· "Ἄχραντε, σπεῦσον, δυσω-
ποῦμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

"Ηχος πλ. δ'.

*D*έσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

"Ηχος β'.

*T*ήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θε-
οῦ· φύλαξον ἡμᾶς ὑπό τήν σκέπην σου.

"Ο Τιερεύς.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν...

Διστιχον.

Ταύτην τήν παράκλησιν δέξαι Παρθένε
"Ὕν σοι ὁ Γεράσιμος εὐλαβῶς πλέκει.